

1. Een droomplan

‘Vakantie!’ juicht Margreet. Ze gooit haar rugzak omhoog. ‘Ik heb er zo’n zin in. Mijn top drie voor de vakantie is: uitslapen, paardrijden en ijsjes eten.’

‘Ik heb helemaal geen vakantiegevoel,’ zegt Eva. ‘We moeten onze schoolboeken nog inleveren. Ik ben er altijd een paar kwijt en...’

‘Wat is jouw top drie?’ Margreet onderbreekt haar.

‘Paardrijden staat op nummer een tot en met drie.’

‘Kun je niets originelers verzinnen?’

‘Op Funny een strandrit maken,’ antwoordt Eva. ‘Ik heb nog nooit bij de zee paardgereden. Dat lijkt me super.’

Eva en Margreet lopen de school uit naar het fietsenrek.

‘Kijk, Stijn staat je al op te wachten,’ zegt Margreet. ‘Je grote fan.’ Ze geeft Eva lachend een duwtje.

Eva ziet dat Stijn in het fietsenrek rondhangt. David is bij hem.

‘Doe normaal.’ Eva kijkt haar vriendin een beetje chagrijnig aan. Opeens dringt het tot haar door waarom ze geen fijn vakantiegevoel heeft. Morgen gaat Stijn met zijn ouders op vakantie. Dan ziet ze hem twee weken niet... Twee weken klinkt vreselijk lang. Verliefd zijn is eigenlijk helemaal niet leuk!

Als ze bij de jongens aangekomen zijn, zegt Margreet: ‘Gaan jullie mee een ijsje eten? Ik trakteer.’

‘Mogen het ook vijftig frietjes zijn?’ vraagt David.

‘Tel je ze soms?’ vraagt Margreet.

David knikt. ‘In een normale puntzak zitten er dertig. In een dubbele portie minstens vijftig.’

Even later zijn ze onderweg. Stijn fietst naast Eva.

‘We vertrekken morgenvroeg al, dan halen we die dag nog de veerpont,’ vertelt hij. ‘Daarna rijden we naar het noordelijkste deel van Noorwegen, waar we een grote *bike* gaan maken. We wandelen met behulp van GPS.’

‘Is dat een routeplanner, net als in de auto?’ vraagt Eva.

‘Ja, je komt daar geen mens tegen, dus je kunt niet de weg vragen als je verdwaalt. Het is een supermooi gebied. Je drinkt gewoon water uit een meertje. Er lopen elanden, herten en zelfs beren rond. Wat ga jij eigenlijk doen?’

‘Paardrijden,’ antwoordt Eva kortaf.

Stijn kijkt opzij naar Eva. ‘Paardrijden vind je toch leuk?’ vraagt hij. ‘Ik heb vakantie en ik ben niet blij. Dat is toch raar,’ antwoordt Eva.

Stijn lacht naar haar met twinkkelende ogen en legt zijn hand op haar arm. ‘Ik zal je appen als ik een beer tegen kom.’

‘Oké,’ antwoordt Eva. ‘Dan app ik jou als ik een konijn in het bos zie.’

‘We houden contact,’ zegt Stijn.

Eva voelt zich al iets vrolijker. Nu heeft ze Stijn tenslotte nog naast zich fietsen. En die paar weken zonder hem komt ze ook wel door. Vakantie is toch best wel oké.

Bij de snackbar staan de roze fietsen van Sara en Tara. De tweeling zit buiten aan een tafeltje achter een grote ijscoupe.

‘Kom erbij!’ roept Sara.

David en Stijn pakken ieder een stoel en lopen naar het tafeltje. Eva gaat met Margreet mee om te bestellen.

Al snel zijn ze weer buiten, met drie ijsjes en een puntzak friet.

Sara en Tara vertellen net over hun vakantieplannen.

‘We gaan waarschijnlijk naar Amerika,’ zegt Tara.

‘Mama wil naar New York,’ zegt Sara.

‘Wij willen naar Las Vegas,’ zegt Tara.

‘Je bedoelt San Francisco,’ zegt Sara.

‘Las Vegas,’ herhaalt Tara.

‘Anyway, pennyway,’ zegt Sara lachend. ‘We gaan lekker shoppen in Amerika. We hebben al gehoord dat Stijn vanaf morgen op berenjacht is en David gaat zeilen. Gaan jullie soms weer paardrijden in het bos?’

Het klinkt superarrogant, vindt Eva.

‘We gaan een strandrit maken,’ antwoordt Margreet.

‘Leuk,’ zegt Sara. ‘Op Texel is het mooi paardrijden.’

‘Texel is veel te ver voor jullie kleine pony’s,’ zegt Tara lachend.

‘Toevallig gaan we wel naar Texel,’ zegt Margreet. Ze stoot onder tafel Eva aan.

Eva begrijpt dat Margreet dit plan net verzonnen heeft. Tegen de Amerika-verhalen van de tweeling kunnen ze niet op. Willen ze niet afgaan, dan zullen ze een beetje mee moeten doen en iets interessants vertellen.

‘Waar gaan jullie de pony’s stallen?’ vraagt Sara een beetje wantrouwig.

‘Mijn opa en oma wonen op Texel,’ antwoordt Margreet. ‘Ze hebben ons uitgenodigd. *All inclusive*, dus met de pony’s.’

Margreets opa en oma wonen inderdaad op Texel, weet Eva. Als Margreet bij ze op bezoek gaat, is ze een dag onderweg.

‘Texel is cool,’ zegt David. ‘Mijn ouders varen vaak op de Waddenzee. De laatste keer zagen we zeehondjes en...’

‘We zien elkaar.’ Sara en Tara staan op.

‘Ik ga ook,’ zegt David.

Hij loopt achter de tweeling aan.

‘Oké.’ Stijn schuift zijn stoel naar achteren. Hij twijfelt even. ‘Zien we elkaar nog?’

‘Ik zit nog niet op Texel,’ zegt Eva lachend.

‘En ik ga morgen pas op reis,’ zegt Stijn. ‘Dus ik kom vanavond even langs, oké?’

‘Leuk,’ antwoordt Eva.

Sara draait zich om. ‘Langs,’ gniffelt ze.

‘Bemoei je met jezelf,’ mompelt Eva.

‘Tss, snap dat dan... ga je ergens langs dan kom je niet aan.’ Ze lacht om haar eigen grapje.

Eva en Margreet blijven zitten.

‘Wat heb je een leuk plan bedacht,’ zegt Eva. ‘Een droomplan!’

‘We gaan echt naar Texel,’ fantaseert Margreet. ‘Het is een topplan!’

‘Waar wil je de pony’s stallen?’

‘Bij opa en oma in de tuin.’

Eva schiet in de lach. ‘Dan eet Funny de bloemen en planten op,’ zegt ze.

‘In de fietsenschuur kan ook,’ verzint Margreet. ‘Ik ga oma meteen bellen.’ Ze pakt haar mobiel.

‘Wacht even,’ zegt Eva. ‘Hoe komen we er?’

‘Gewoon met de boot,’ antwoordt Margreet. ‘Papa wil ons zeker weten brengen en halen. Hij vindt autorijden leuk. En we lenen gewoon een trailer. Funny en Mik gaan gezellig samen op reis!’

‘Funny houdt helemaal niet van trailers,’ zegt Eva.

‘Maar Funny is gek op wortels en appels. We zetten een grote bak lekkers in de trailer, dan stapt ze er echt wel in.’

‘Mag de trailer op de veerboot?’ vraagt Eva.

‘Ja, natuurlijk,’ antwoordt Margreet. Ze laat op haar mobiel een plaatje van de veerboot zien. ‘Kijk eens hoe groot die boot is! Ga je mee?’

‘Oké,’ zegt Eva. ‘Misschien dat het wel echt kan...’

Margreet kijkt Eva blij aan. ‘Dit superplan hebben we aan de tweeling te danken!’

‘Bedankt, Sara en Tara,’ zegt Eva. Ze schudt haar hoofd. ‘Met de tweeling erbij voel ik me altijd zo saai. Las Vegas, stel je voor dat je daarheen gaat!’

‘Best leuk, maar dan hoeven ze nog niet zo arrogant te doen,’ broemt Margreet.

2. *Reisbureau met vijf sterren*

‘Funny!’ roept Eva. Ze klikt met haar tong.

Funny tilt haar hoofd op en galoppeert naar het hek. Sneeuw, de pony van Pieter, rent bokkend achter haar aan. Bruno trekt zich niets van de Shetlanders aan. De Connemara van Carolien voelt zich zeker groter en wijzer, denkt Eva.

‘Hé, lieverd.’ Eva aait Funny zacht over haar neus. ‘Het is vakantie, we gaan heel veel rijden en misschien...’ Eva durft het haast niet te geloven. ‘Misschien gaan we naar Texel.’

Funny draait haar oren naar voren. Ze duwt haar neus tegen de jaszak van Eva, op zoek naar iets lekkers.

‘Straks krijg je een koekje,’ belooft Eva. Ze doet het hek van de wei open. Funny en Sneeuw lopen met haar mee naar de rijbak. Eva hoeft de pony’s niet vast te houden, ze stappen altijd braaf achter haar aan.

Pony’s zijn gewoontedieren en de Shetlanders weten dat ze aan het eind van de middag opgehaald worden. Ze mogen niet dag en nacht gras eten, dan worden ze te dik. Eva heeft de bak met borstels al klaarstaan. Eerst poetst ze Funny. Ze borstelt de lichtbruine pony over haar rug en buik. Daarna haalt ze de klitten uit haar manen. ‘Zo ragebol, je ziet er weer chique uit.’

Peer rent naar Eva toe. De hond gaat voor haar zitten en kwispelt enthousiast met zijn staart.

‘Heb je zin in een ponykoekje?’ vraagt Eva. Peer houdt zijn kop scheef en tilt een poot op.

‘Je bent braaf,’ zegt Eva en ze haalt een koekje uit haar jaszak. Peer hapt het brokje uit haar hand en racet een rondje door de tuin. Zijn oren flappen naar achteren. Eva glimlacht, van Peer wordt ze altijd vrolijk.

Sneeuw duwt zijn neus in haar jaszak. De witte pony heeft overal bruine vlekken van het zand en de modder.

‘Heb je ook zin in lekkers?’ vraagt Eva aan Sneeuw. ‘Of wil je een poetsbeurt? Je lijkt wel een koe, Pieter verwaarloost je!’

Na een half uurtje borstelen ziet Sneeuw er weer fatsoenlijk uit. Opeens staat Pieter voor haar neus.

‘Waar kom jij vandaan?’ vraagt Eva verbaasd. ‘Wat toevallig dat je net komt als ik klaar ben met het poetsen van jouw pony.’

‘Niets toevallig,’ zegt Pieter grijzend. ‘Ik heb gewoon even gewacht tot je klaar was. Ha, mijn softijsje. Wat ben je mooi wit.’ Pieter klopt Sneeuw op haar hals en legt een zadel op de rug van zijn pony.

‘Dat is het toppunt,’ vindt Eva. ‘Je zegt niet eens dankjewel.’

‘Hallo goodbye,’ zegt Pieter. ‘Ik rijd even langs de weg naar Ben, ik ben over een uurtje weer thuis. Wil jij het tegen mama zeggen?’

Voordat ze kan reageren, draaft hij weg.

Eva kijkt hem na. Er gaat geen dag voorbij of Pieter gaat even bij zijn vriend Ben langs. Pieter is toch wel lief.

Zij heeft ook zin in een ritje. Maar ze twijfelt. Zal ze Stijn even appen of hij nog komt? Nee, dat is raar. Hij heeft het toch gezegd, ze wil niet doen alsof ze hem niet vertrouwt.

Haar mobiel gaat. Het is Margreet. ‘Opa vindt het een superplan,’ roept ze zo hard dat Eva haar telefoon een halve meter van haar oor moet houden. ‘Oma gaat de fietsenschuur opruimen. Papa wil de pony’s brengen en halen. Geregeld!’

‘Echt?’ vraagt Eva. Ze kan het haast niet geloven. ‘Wanneer gaan we?’

‘Over twee weken,’ antwoordt Margreet. ‘Papa heeft meteen de boot gereserveerd.’

‘Over twee weken,’ herhaalt Eva. ‘Dan komt Stijn weer thuis. Dan moet ik hem drie weken missen.’

‘Maak je niet druk,’ zegt Margreet. ‘Een beetje afstand is juist goed voor de liefde. Je kunt hem iedere dag appen. We sturen leuke strandfoto’s. Wacht, ik kom wel even naar je toe. Dan laat ik je op de kaart zien waar opa en oma wonen. Ik pak nu mijn fiets.’ Al fietsend praat Margreet verder over het huis van haar opa en oma en over de fietsenschuur.

‘Waar slapen wij dan?’ vraagt Eva.

‘In een tent in de tuin,’ antwoordt Margreet. ‘Ik heb de tent ook al geregeld. Het is een blauwe tent en...’ Ze ratelt weer verder. ‘Vinden jouw ouders het ook zo’n leuk plan?’ hoort Eva haar vragen.

‘Vast wel,’ antwoordt Eva ontwijkend.

‘Moet je het nog vragen?’

‘Ja,’ antwoordt Eva. ‘Ik wist toch niet of het zou doorgaan?’

Het is even stil.

‘Weet je,’ zegt Margreet. ‘Vraag het maar niet.’

‘Hoezo? Ik moet toch weten of ik mee mag?’ Eva snapt er niets van.

‘Zeg gewoon dat je gaat. Tot zo, doi.’

Eva stopt haar mobiel weg. Wat vinden papa en mama ervan? Ze weet dat haar ouders niet zo van de bijzondere plannen zijn...

Mama is op het terras bezig. Ze knipt kleine takjes uit de druivenstruik.

Papa snoeit een buxusstruik.

Eva oefent de beginzin even in zichzelf. Mogen we... Nee, dat is een vraag. Op een vraag kun je nee zeggen.

‘Margreet en ik gaan met Mik en Funny op Texel logeren,’ zegt Eva.

‘Wat zeg je?’ Mama kijkt Eva superverbaasd aan.

‘We gaan bij Margreets oma logeren. Op Texel. Funny en Mik gaan mee.’

‘Wacht even,’ zegt papa. ‘Echt weer een plan van Margreet. Texel is een eind rijden. Het is een dure reis. Dat weten we nog niet zo zeker.’

‘En het is een veel te grote verantwoordelijkheid,’ zegt mama. ‘Stel je voor dat je een ongeluk krijgt met je pony.’ Ze ziet het teleurgestelde gezicht van Eva. ‘Je mag wel met Funny bij Margreet logeren en dan komt Margreet daarna ook een paar dagen hier met Mik.’

‘Hallo.’ Margreet zet haar fiets neer. ‘Ik hoor mijn naam,’ zegt ze

opgewekt. 'Jullie hebben het vast over onze vakantie.' Margreet slaat haar arm om Eva heen. 'Mama en papa brengen ons weg, hoor. Texel is een ponyvriendelijk eiland, er zijn veel ruiterspaden. En oma kan heerlijke wafels bakken.'

Papa schiet in de lach. 'Ga je later een reisbureau openen?' vraagt hij. 'Je verkoopt deze reis als een warm broodje!'

'We vinden het nogal een groots plan,' zegt mama. 'Op vakantie met je pony is een behoorlijke verantwoordelijkheid.'

'Eva is al een keer met Funny naar Engeland geweest,' antwoordt Margreet.

'Toen was de reis heel goed georganiseerd,' zegt mama.

'Mijn reisbureau heeft vijf sterren,' zegt Margreet blij.

'Ik zou het heel erg graag willen,' zegt Eva. 'Een strandrit maken met Funny is mijn grote droom.'

'We zullen erover nadenken,' zegt papa.

'We bellen je vader ook even,' zegt mama.

Margreet knijpt Eva zachtjes in haar arm. Eva weet dat Margreets vader zeker een goed woordje voor hen zal doen. Het komt vast goed. Ze knijpt Margreet zachtjes terug. 'Kom, we gaan naar de pony's!'